

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

AFTONSTÄMNING VID MUNKBRON. — H. 8. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

13DE ÄRG.

DEN 10 DECEMBER 1911.

NÖ 11.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Hugo Österlund

Kl. ch. Bengt Silfverparra.

HUGO HERNLUND.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

Första kammarens upplösning och därpå af stadskomma omöjlighet för vårt lands högerparti att återvälja samtliga sina förutvarande representanter i riksdagens öfverhus har naturligtvis haft till följd, att ett stort antal äfven bland politiska motståndare högt skattade förstakammarledamöter måst stanna utanför folkrepresentationen. Öfver Stockholms stads konservativa senatorsuppsättning för upplösningen synnerligen hårdt fram. Icke blott inskränktes antalet representanter, högergruppen kunde insätta, från 5 till 4. Af partiledningen ställdes också anspråk på gruppen att i Första kammaren insätta två på stockholmsbänken nya män, för hvilka förutvarande valkorporationer icke varit i stånd bereda plats. Rörande en af dessa — Första kammarens förenade högerpartis ordförande, f. professorn och justitierådet Ernst Trygger — kunde meningarna icke vara delade. Något större fråga kunde det ju i verkligheten vara om den i följd af Gäfleborgs läns landsting utestängde kammarrättsrådet Johan Östberg; men han är Stockholms stadsfullmäktiges vice ordförande. Genom dessa nya representanter utestängdes emellertid tre högt förtjänte äldre: generalkonsul Fränckel, hvars höga ålder dock måste anses fullt motivera ett tillbakaträdande, hofrättsrådet greve Gustaf von Rosen samt rektorn, dr Hugo Hernlund. Den rättning höger, upplösningen nödvändiggjorde, kunde ju förklara, att greve von Rosen sattes utanför. Men det var nog ej blott i Stockholm det väckte uppmärksamhet, att rektor Hernlund fick dela hans öde. Ty rektor Hernlund är i besittning af sådana kommunala förtjänster och en så deciderad högeruppfattning, att det måste ha varit på särskilda skäl, som han fick stå tillbaka för en på huvudstadens senatorsbänk ny personlighet. Det medförde därför ej någon större förvåning, när man några dagar senare erfor, att dr Hernlund lämnat sin plats i valkorporationen.

Carl Hugo Hernlund är född å Lilla Edet i Fuxernas församling af Älfsborgs län d. 13 okt. 1848 samt son till handl. Johan Erik Hernlund och hans maka Carolina Charlotta Wedberg. Efter att ha undergått mogenhets-examen vid dåvarande Göteborgs realgymnasium den 5 juni 1867 kom han samma år som student till Uppsala, där han 1875 aflade gamla kandidat-

examen, hvarefter han ägnade sig åt lärarens kall. Efter genomgången profår vid Ladugårdslands och Stockholms gymnasium blef Hernlund extra lärare först ett år vid det förra, sedan tre år vid det senare läroverket. 1880 öfvergick han till läroverket på Norrmalm, där han följande år varldt vikarierande lektor. Att han redan nu väckte uppmärksamhet icke blott genom mindre vanliga lärareegenskaper, utan ock på grund af framstående administrativa talanger, torde man vara berättigad sluta däraf, att han under senare delen af 1882, ehuru endast extra lärare, inkallades att tjänstgöra som t. f. byråchef i ecklesiastikdepartementet. Samma år på våren hade han fullbordat sin gradualafhandling: "Bidrag till svenska skollagstiftningens historia 1718—1809" och promoverats till filosofie doktor i Uppsala. Följande år utnämndes han till lektor i Visby och förordnades samtidigt till rektor för läroverket därstädes. Det dröjde emellertid ej länge, innan Hernlund återvände till huvudstaden. År 1884 kallades han nämligen att öfvertaga det rektorat vid statens profskola, Nya elementarskolan, som han ännu innehar. Tio år senare utnämndes han jämväl till lektor i historia och geografi samt modersmålet vid samma läroverk.

Att söka teckna Hernlunds pedagogiska förtjänster ligger utanför dessa raders uppgift. Vare nog sagt, att Nya Elementarskolan under hans kraftfulla ledning kunnat glädja sig åt en lugn och god utveckling, som åt detta läroverk väl bevarat dess höga anseende. Särskildt må därjämte nämnas, att det till god del är att skriva på räkningen af rektor Hernlunds outtröttliga bemödanden, att skolan på 1890-talet erhöill nya, tidsenliga lokaler.

Skolarbetet enbart har emellertid icke på långt när kunnat tillfredsställa en arbetsförmåga och en arbetslust sådan som Hernlunds. I synnerhet på två fält har han varit verksam på ett sätt, som kommer att minnas: på skolhistoriens och inom Stockholms kommunala lif.

Redan hans gradualafhandling rörde sig, som oifvan synes, på skolhistoriens fält. Till den har han sedan lagt ytterligare flera andra undersökningar af stort intresse. Så lektorsafhandlingen: "Förslag och åtgärder till svenska skriftspråkets reglerande

DEN STORA NYKTERHETS-

Den 17 nov. tillsatte H. Majt en nykterhetskommitté med uppgift dels att skyndsamt utarbeta bestämmelser för genomförande af lokalt veto för försäljning och utskänkning af brännvin, vin och öl; dels utreda och föreslå anordningar för att begränsa rusdryckshandteringen skadliga verkningar, bl. a. genom reformering af Göteborgssystemet samt dels slutligen att avvägbringa en allsidig utredning rörande allmänt rusdrycksförbud.

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DEN STORA NYKTERHETSKOMMITTÉNS
Å ofvanstående bild namnteckna vi fr. höger: kommitténs ordförande, riksd-män S. H. Kvarnzelius, sekreterare f. kand. E. J. Thulin. Ledamöterna: med. dr I. Bratt, riksd-männen redaktör J. Byström, hand. K. G. Karlsson, redaktör C. Ekman, hem.-äg. O. A. Ericsson.

1691—1739.; så vidare "Vetenskapsakademien och Lars Laurels rättskrifningsförslag" (1888) samt "Johan Peter Lefrén och de pedagogiska reformplanerna på 1820-talet" (1899), annat att förtiga.

Det är dock framför allt i Stockholms stads häfder Hugo Hernlund outplånligt inskrifvit sitt namn. Redan 1887 debuterade han som kommunalman, i det han då blef ledamot af kyrkorådet i Östermalm, och listan på de offentliga förtroendeuppdrag, han sedan dess mottagit, torde vara bland de längsta någon nu lefvande svensk man är i stånd att uppvisa. Hernlund har sålunda varit eller är ledamot af kyrkorådet i Östermalm och Klara församlingar; af skolrådet i Östermalm; af öfverstyrelsen för Stockholms folkskolor, en tid som ordförande; af kyrkofullmäktige för Östermalms, Jakobs och Klara församlingar, i hvilken representation han i tio år varit ordförande; af Klara församlings byggnadskommitté, hvari han var ordförande; af Stockholms statistiska kontors styrelse; af tvenne hufvudstadens löne-regleringskommittéer; af styrelsen för Manila döfstumskola samt af styrelsen för aktiebolaget Göteborgssystemet i Stockholm å stadens vägnar.

Efter fotografi.

Kliché: Benzt Sjöversparr.

VID DE 7 SVENSKA OFFICERARNES AFRESA TILL PER-SIEN, där de under tre år skola tjänstgöra som instruktörer vid gendarmeriet. — Vår foto är tagen ombord å ång. "Oihonna" och visar fr. v., rytm. Siefvert, intend. Nicolin, löjtn. Noren-Brandel, kapt. Folke, löjtn. Lewenhaupt, löjtn. Borell och kapten Glimstedt. Bakom synas fr. v. fru Folke, grefvinnan Lewenhaupt och den förstnämndas syster, fröken Lindegren, hvilka damer deltaga i den långväga färden.

KOMMITTÉN SAMLAD.

Kliché: Benzt Sjöversparr.

FÖRSTA SAMMANTRÄDE DEN 1 DEC.

Ofvan synas ledamöterna prof. T. Thunberg, fröken E. Rathou, borgmästaren riksdagsman J. Pettersson, direktören, riksdagsman O. Eklund, riksdagsman B. Eriksson.

I Stockholms stadsfullmäktige har Hernlund haft säte först för Östermalm 1889—1903 och sedan för den gamla kretsen Klara—Johannes från 1905 tills nu, då han ingifvit sin afsägelse. Af den viktiga drätselnämnden har Hernlund varit ledamot 1893—99 och från 1901; sedan 1906 har han fungerat som ordförande å dess andra afdelning. Vidare har han varit ledamot af Stockholms stadsfullmäktiges centralorgan, beredningsutskottet, 1900—03 samt suppleant i byggnadsnämnden 1902—05 och i kyrkogårdsnämnden. Listan är lång, men för visso icke fullständig. Innebörden af det kommunala arbete, som ligger bakom den, kan knappast överskattas. Ty Hernlund har alltid tagit de uppgifter, som ålagts honom, på fullaste allvar. Att han därvid med kraft sökt göra gällande den uppfattning, han själf bildat sig i föreliggande frågor, bör man icke kunna förtycka honom. Oräddhet och själfständighet äro också dygder, som pryda Hernlund såsom offentlig personlighet. Och äfven de bittraste motståndare ha nödgats medgifva hans fullkomliga frigjordhet från bifasikter i hans publika verksamhet.

1910—11 har Hernlund haft säte på Stockholmsbanken i första kammaren, hvars moderata grupp vid årets riksdag invalde honom till suppleant i konstitutionsutskottet.

r 1878 ingick H. äktenskap med Henriette Amalia Fatima Hedelius, dotter till kapten Wolrath August Hedelius och hans maka, född Pfannenstiel.

Professor
T. Lundbergs
nu godkända
modell till
GUNNAR
WENNÉR-
BERGS-STATY
I UPPSALA,
afsedd att af-
täckas vid vår-
festen nästa år.

Foto: Dalgren Uppsala

Kliché: Benzt Sjöversparr.

HRR FOTOGRAFER uppmanas att vid insändande af bilder till HVAR 8 DAG icke uraktlåta utsättande af tydligt namn och adress å respektive fotografiers bak sida. Endast då angifvas firmanamn.

HUR DE FUNNO HVARANDRA.

ETT KAPITEL UR EN SÅGVERKSROMAN. FÖR HVAR 8 DAG AF ELF NORRBO.

På väg till timmerskogen...

— — — Och medan traifvaren i jämnt lunk lade fjärdingsväg till fjärdingsväg och selklockorna klungo till kirret i hårdföret gingo Nils Perssas tankar af och till — mest till henne. som snart skulle bli hans brud, hans maka.

— — — — —
Hur lifligt mindes han inte deras första bekantskap. Det var ju ett helt äfventyr, det!

Sällsamt, hur människoöden kunna mötas och förenas... Och han lät tanken sola sig i hågkomsten af detta.

Det var en julidag — aldrig skulle han förgäta den —, en stekhet dag, i sågen; Nils var hjälpsägare den tiden.

Anna-Britta var spånkulla. Gick omkring och såg till att sågspånsledningarna fungerade ordentligt, sopade upp där spånen flödade öfver, aflägsnade nedfallande trästycken och dyligt, som kunde vara till skada för mekanismen. Hälften af spånen förbrukades för ångpanne-eldningen, råsten kördes bort i små vagnar och fylldes i ett stort kärr — denna transport skulle hon också tillse, och dessutom smörja hjulen till spånvagnarna samt skifta dem så tort de fylldes.

Snabbt och vandt rörde hon sig bland snurrande hjul och roterande axlar, fläktande, smällande remmar och rasslande kettingsledningar. Det var en lust att se henne i arbete. Det var som nöje för henne; hon rörde sig alltid som i dans.

*

Den dagen var luften i hög grad full af dåsande hetta, som trängde in genom väggarnas glesa brädbeklädnad. Och vid ena sidan stötte eldrumsmuren till, också den varm. Den terpentinnättade spånluften, blandade med odörer från maskinrummet af olja och gammalt putstrassel, kändes ovanligt kvalmig — — Och mellanaxeln till kapsågarna gick ett par fot öfver golvet, hundrafemtio hvar i minuten, skarfvad med muffar på ett par ställen.

Uppöfver henne spelade en förskräcklig orkester sitt ständiga, allt behärskande och öfverröstande *furioso*, markeradt af ramarnas "krasch-krasch-krasch-krasch..." och de tätt under öfvergolvet gående timmerspelkettningarnas "klick-klick-klick" mot små, uppbärande gjutjärnstrissor. Ett dofvare "domjedomje" märktes, när någon grof hejare till stock vältrades från bäddarna ned på stockvagnarna. — Hela det väldiga huset var i jämn skälning, af allt detta grofva maskineris arbete. — Högdstämmorna i orkestern innehades af kantrissorna, hvilkas hvin stack igenom som piccolaflöjter — ryckvis, allt efter som de tillfördes virke. Ett monotont surr-hvinande-kväsande-rasslande, som aldrig moderades, flöt ihop i ett, utan pauser, med repriser för- och eftermiddag, för- och efternatt.

I undervåningen gled breda, mjuka remmar, spökligt tysta; smalare, mera snabba slogo ilsket smällande mot remskifvorna, så lagerbockarna riste. Några helt smala, endast två-tre finger breda kiade hel- och halfkorsade fram och åter, lifliga som ödlor. Men majestätisk, oberörd, lugn fullgjorde storremmen sin funktion. Intet bråskande fjäsk, inga smällar. Hon visste ju, att af henne berodde alla de andra. Hon, och maskinen därinne i tegelrummet, behärskade det hela. De hade sitt gemensamt. De krusade ingen, situationens herrar som de voro: ville de, så gick det rundt; ville de inte, stod allt stilla.

*

Anna-Britta hade ett svagt minne efteråt af att

hon gått och smågnolat för sig själf, medan hon rakat spånen och öst upp den i ledningen. Någon hembygds-bit hade hon väl nynnad. Lomjansgutten och Frykstedt, de två spelmännen, lämnade så många låtar efter sig, som folket ännu den dag i dag gå och tralla på, små glada melodier, men med mörka skogars tungsinne rufvande i botten.

Gick där dåsande med den uppskörtade tunna bomullsklänningen på svaj och huivudklädet nedskjutet bak i nacken.

Så mindes hon inte riktigt... Hade känt ett förfärligt ryck... som någon kastat sig öfver och i ett enda häftigt tag stukat henne ned mot golvet...; kanske någon grof plankor ur mellangolvet öfvanför lossnat och — —

Hennes nästa någotsånär klara förnimmelse var, att kläderna försvunnit. Hvarenda tråd, utom huivudklädet och skorna. En sömnigt förvirrad blick omkring, en frågande häpen blick — se där! Där, lindade i ett stramt ådraget bylte kring muffen, sutto klänning, lif, lintyg — alltsammans. En tröjärm slängde och viiftade, smala remsor af tyget sutto hakade på golf-pikar och uppstickande skarpspetsade träflisor, knappar hade ryckts ur och hoppat omkring — råsten dansade en lustig slängpolska kring en axel med en fart af 150 hvarf i minuten.

Då förstod hon.

Bomullstygets skörhet hade räddat henne.

Som hon stod där, stödd mot en stolpe, blott och bar och ännu lamslagen af skräcken och smärtan af det våldsamma rycket mot golvet, hördes steg, snabba kraftiga manssteg, hvilkas bestämda dump-dump stucko skarpt af mot det entoniga bullret omkring.

Nils —, han kom just för att hämta smörjolja i sin kanna ur maskinförrådet.

Så plötsligt och öfvervåldigande hade detta verkat — så bedöfvande, öfverraskande — att Anna-Britta icke kommit sig för med att skrikande kalla på någon af maskinskötarna och få verket stoppadt, ja, ej ens att i skydd bakom den grofva, fyrkantiga pelarstolpen, hon stödde sig mot, söka gömma sin nakenhet för den man, som nu kom burdus framstörtande. Instinktivt böjde hon hufvudet mot den upplyfta, afvärijande handen i en bedjande, mjuk förelse.

Och Nils?

Han behöfde ingenting fråga. Det kringsnurrande klädbyltet på axelledningen sade honom allt. Ja, det stod blixtrikt för honom, att han dagarna förut hört en häftig dispyt mellan maskinisten och sågställaren rörande behovet af skydd för just den där axeln; den ene hade varit för, den andre emot.

I ögonblicket slet Nils sin tunna arbetsrock af sig och svepte den om flickan. Nästa sekund lyfte han på starka armar och bar henne bort från det farliga stället, hän till närmaste kasern, där han fick henne in hos en sågarhustru, som kunde försträcka den utblottade det allra nödvändigaste i första hand. Ordnade för henne och fick budad en annan spånkulla att sköta Anna-Brittans plats i sågen o. s. v.

Det var deras första sammanträffande.

*

Efter det taget var det som Nils på en gång känt sig ringfäst och bunden vid den, han burit på sina armar. Hjälplos, öfvergifven och förbi hade hon stått där, i sin fullkomliga försvarslöshet vädjande till hans bistånd, förbarmande och högsinhet. Och han hade burit henne som det varit ett litet barn, ömmat för och hjälpt henne till rätta.

Detta hade fäst honom.

Efter porträtt. Klische: Bengt Silfversparre.
SARAH BERNARDT, den stora franska skådespelerskan som, 70-årig, i dagarne lär ha förlofvat sig med LOU TELLEGEN.

Och nu — ja nu kunde han omöjligt tänka sig annat, än att han var den ende och rätte — den endaste, rättaste! — att stödja, vårda och värna, då hon trängde till det. Den, som drog om det så var sin enda rock af kroppen till hennes skydd, offrade intill sista öret — sina armars arbete, sitt varmaste blod, om det gällde — för henne, just för henne, som han hämtat så godt som ur dödens famntag.

Ja, så märkvärdigt hade detta tagit honom, den tyste och stillsamme, så helt och fullt kände han sig fästad.

— Om hon, Anna-Britta, erfarit det lika hastigt och afgörande, lika ödesdigert bindande?

Den frågan gjorde han sig ibland.

Ty sällsamt, som deras första möte, var svaret, hon gaf, då han så sporde henne till: utan ett ord lutade hon sin panna mot hans skuldra.

Efter porträtt. Klische: Bengt Silfversparre.
LOU TELLEGEN, Sarah Bernards 28-åriga fästman. — Flamländsk skådespelare i hennes teatersällskap.

Det var svaret; det var hennes ja-ord, ett vackert, stumt ja. Mer behöfdes ju ej.

Ja, detta var det, Nils satt och tänkte på, medan släden ilade framåt den hårdfrusna vägen, selklockorna sjöngo sin muntra melodi för skogsbackarne, och hofslogen sade sitt "kurr-kurr-kurr-kurr" i frostigt före.

På väg norrut mot timmerskogen.

Förnya prenumerationen för 1912 å H. 8. D.

innan December månads utgång. Prenumeration emottages af hvarje Bokhandel och Postkontor. Pris kr. 5:— per år, kr. 1:25 per kvartal. Hvar 8 Dag är inne på sin 13:de årgång, den har stadigt gått framåt, så till innehåll som spridning. Dess innehåll är i illustrativt och litterärt afseende främst af alla svenska ill. tidningar. Dess utstyrelse har alltid — hela året igenom — bibehållits och ej enbart tillämpats i några få profnummer vid prenumerationstid. H. 8. D. företer i detta afseende ingen omväxling senare. Den är alltid tryckt på elegantare papper än någon annan svensk ill. tidning. Det bör därför vara lätt träffa Edert val. — Men uppskjut ej. HVAR 8 DAGS EXPEDITION.

Foto Clason. Gbg.
"KONUNGEN AF ROM", en af tablåerna vid den stora fästen d. 28 nov. å Göteborgs Börs till förmån för tuberkulösa barn i Göteborg.

Klische: Bengt Silfversparre.

Frimärksamlareföreningen i Göteborg högtidlig-höll d. 3 dec. sitt 25-årsjubileum därvid föredrag hölls angående frimärksauktioner o. a. fackliga angelägenheter. Bland de närvarande funnos representanter från utländska frimärksamlareföreningar. Å vår bild namnteckna vi från h. herrar: Pehrsson och Hoppe, Göteborg, herr W. Nielsen, Köpenhamn, herr P. A. Mossin, Kristiania, herr G. A. Follin (möttets ordf.), Göteborg, herr Strandell, Sthlm samt hrr Hallberg och Häthen, Gbg.

Foto. Backlund, Göteborg

FRIMÄRKSAMLAREFÖRENINGENS I GÖTEBORG-25-ÅRSJUBILEUM.

Klische: Bengt Silfversparre.

BLAND RIKETS FÖRSTE TJÄNARE.

ETT BESÖK I "KUNGL. MAJ:TS KANSLIHUS". FÖR H. 8 D. AF EIRA HELLBERG.
FOTOGRAFIER TAGNA I DESSA DAGAR SPECIELLT FÖR H. 8 D.

Den som tror, att rikets herrar och styresmän bo i palatssalar och vråka sig i direktörslyx, misstager sig storligen. Kungl. m:ts kanslihus, där regeringarne nu i mer än sextio år kommit och gått, är som ett Karl XI:s testamente i sparsamhet.

Det saknar inte palatsstämpel, sedt utifrån. Det har en viss gammal förnämhet i sina släta, mörknade murar med långa täta fönsterrader, där här och hvar smårutorna skifta i grönt. De doriska pelarne framför portalen ge det en säregen karaktär och husets oregelbundna grundform, inklad som det är i ett hörn med en tvärt afskuren triangelbit i sin bortre sträckning, faller i ögat som något ovanligt.

Men när man kommer inom porten tänker man

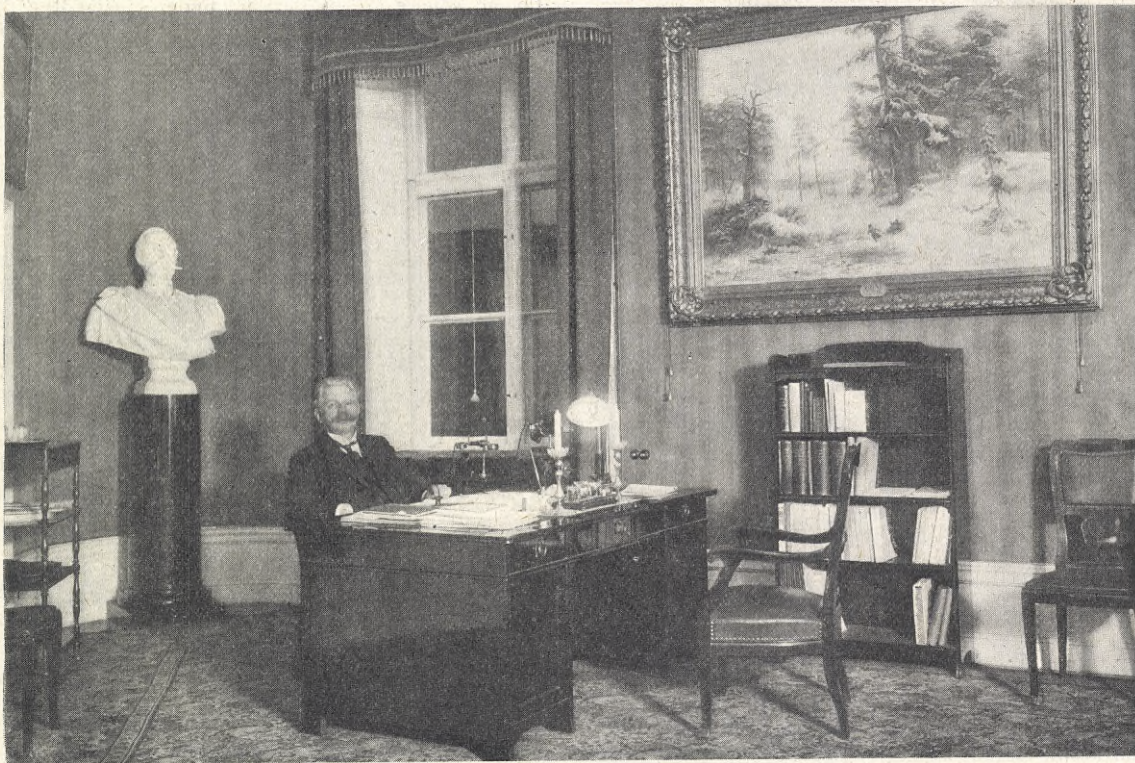

H. 8 D² STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KUNGL. MAJ:TS KANSLIHUS vid Mynttorget.

Kliché: Bengt Sjöfversparre.

inte mera på "palats". Där äro sneda gångar oräkneliga dörrar, trånga krypin, mörka rum och krittade stentrappor, halfrundade förstugor med väggfasta vedlärar, vindskupor och kakelugnsbrasor och tågmattor på golven och blankfernissade Atvidabergsmöbler, här och där, hos någon lyckligare lot-

H. 8 D² STOCKHOLMSFOTOGRAF.

H. EXC. STATSMINISTERN Å SITT ÄMBETSNUM. Den synliga taflan är målad af konung Karl XV.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Stilm-Gbg.

LANDTFÖR-
SVARSDEPAR-
TEMENTET:

Öfverst:

Registratorskon-
toret med regist-
ratiorn grefve
Gustaf v. Rosen.

Mellerst:

Krigsministerns
väntrum med
tjänstgörande
adjutanter.

tad departementschef eller statsråd, med sitsar af sammet eller skinn. Rummens fasta utsmyckning är ingen och inredningen består i allmänhet af bokhyllor och skrifbord. Taflor bestå två eller tre af rummen sig med — statsministerns och statsrådsberedningens. Eljest hänga blott förutvarande statsråds porträtt i långa rader hos efterträdaren.

Men om kanslihuset också gör ett torftigt intryck så är det i alla fall ett gammalt vackert hus, ett gammalt kärft och allvarligt hus, som inte tål skämt och bara gillar ett högtidligt och energiskt arbete.

Det har inte alltid varit kanslihus. Karl XI:e lät bygga det på 1680-talet till Kongeligt Mynt. Hundratio år senare genomgick det under Gustaf III:e

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliedt: Kem. A.-B. Benijt Silfverparer, Sklm-Obg.

LANDTFÖRSVARSDPARTEMENTET; Kommandoexpeditionen.

H. & D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klische: Kem. A.-B. Bildt Sjöförsvar, Olavin—Gbg.

STADSRÅDSBEREDNINGEN: Vid bordets kortsida: H. EXC. STATSMINISTERN K. A. STAUFF; vid bordets högra sida, från statsministern räknadt: H. EXC. UTRIKESMINISTERN GREFVE J. J. A. EHRENSVÄRD, CIVILMINISTERN P. A. V. SCHOTTE, KRIGSMINISTERN D. K. BERGSTRÖM, och KONSULTATIVA STADSRÅDET B. A. PETRÉN, vid bordets venstra sida: KONSULTATIVA STADSRÅDET K. J. STENSTRÖM, JUSTITIEMINISTERN G. SANDSTRÖM, SJÖMINISTERN J. T. LARSSON, FINANSMINISTERN FRIH. A. TH. ADELWÄRD, ECKLESIASTIKMINISTERN F. BERG, samt JORDBRUKSMINISTERN A. PETERSSON.

en grundlig reparation, hvarvid också de doriska pelarne uppsattes.

Myntet residerade där till 1850, då det flyttade till sin nya Kungsholmsbostad.

Men redan 1814 hade dess utrymme inkräktats. Kungl. Bergskollegium och Serafimerordensgillet hade fått fyra rum afskiljda och något senare ditkommo äfven Kammar- och Ecklesiastikexpeditionerna. Så

1850, eller noggrannare bestämdt december 1849, förvandlades hela gamla Myntet till "Kanslihus" och samtliga departement drogo där in. Kanslihuset rymde då, utom departementerna, boställe för Eckle-

Vapenöfningsdetaljens rum är så smalt, att de båda officerare, som dela det och äro placerade så att stolsryggarne stå mot hvarandra, icke kunna samtidigt resa sig upp utan stolarnes kollision.

siastikdepartementets chef, väg- och vattenbyggnadsstyrelsens och öfverintendentämbetets lokaler.

Man har svårt att fatta hur allt detta kunde rymmas där. Nu ha alla de främmande inhyses förflyttats, Sjöförsvars- och Utrikesdepartementen sökt sig andra lokaler, rummen mångdubblats genom väggars uppsättande och korridorers slopande etc. — kanslihuset har nu omkring ett ethundrasjuttio-tal rum — och dock är trångboddheten kännbar.

När man från torget träder inom den stora porten bakom pelarne står man i en lång stengenomgång, som svagt lysas upp af en gaslykta i taket. Till vänster leder en bred, sliten trappa upp till Civil- och Finansdepartementen och rakt fram mynnar förstugan ut i en liten öppen rektangelformad gård, kring hvilken murarne sluta sig med täta rader af höga, stora, tomma fönster.

Tvärs öfver gården leder en liten glasörr in i nedre vestibulen — en långsmal korridor med tågmatte, bleka ljuslägor i taken, svarta bokstafstyper på dörrarnes mattslipade glas, foten af en smal, steghög trappa.

Här bo på nedre botten Landförsvars- och Jordbruks-, en trappa upp Justitie- och Ecklesiastikdepartementen jämte Statsrådsberedningen. Högst upp har folkskolebyrån sin lokal.

Jag har redan talat om den enkelhet, som råder i ämbetsrummen. Statsrådena ha verkligen en smula komfort, krigsministern är besittare af en röd sammetsmöbel och har portierer för dörrarne. Men han har sitt enda fönster utåt den mörka och bullrande Myntgatan. Och hans adjutant klagar för sig. Han innehar jämte en kamrat väntrummet — ett litet smalt kyffe på tre meter i bredd och sex i längd. Det är afdeladt på bredden med ett förhänge af boj och förutom skrifbord är det möbleradt allenast med stolar. Här sutto vid vårt besök tretton personer, väntande på företräde hos statsrådet. Luften och värmen voro mindre goda!

Kommandoexpeditionen är emellertid kanslihusets ömtåligaste punkt. Där klagas på gammaldaga skåpanordningar, trängsel för skrifbord, genomgångsrum för viktiga arbeten. Utrymmet är så litet, att arkivet icke i sin helhet kan förvaras där.

Längst in i ett litet smalt rum stå de hemliga skåpen, som förvara arméns viktigaste handlingar, mobiliseringsorder o. dyl.

Här så godt som öfverallt äro väggarna nakna, där bokhyllor eller skåp icke täcka dem.

Jordbruksministern kan berömma sig af det största arbetsrummet. En hvalfbåge, minne efter en borttagen vägg, delar rummet i två delar och reserverar den ena delen för ett stort, massivt "rådsbord", vid hvilket beredningar hållas. Djupa fönsternischer, litet spruckna väggar med döljande kartor och porträtter af förutvarande statsråd och en hemtrefligt placerad soffgrupp göra hans rum oväntadt behagligt. Det får ljus från fyra fönster och ger utsikt öfver strömmen.

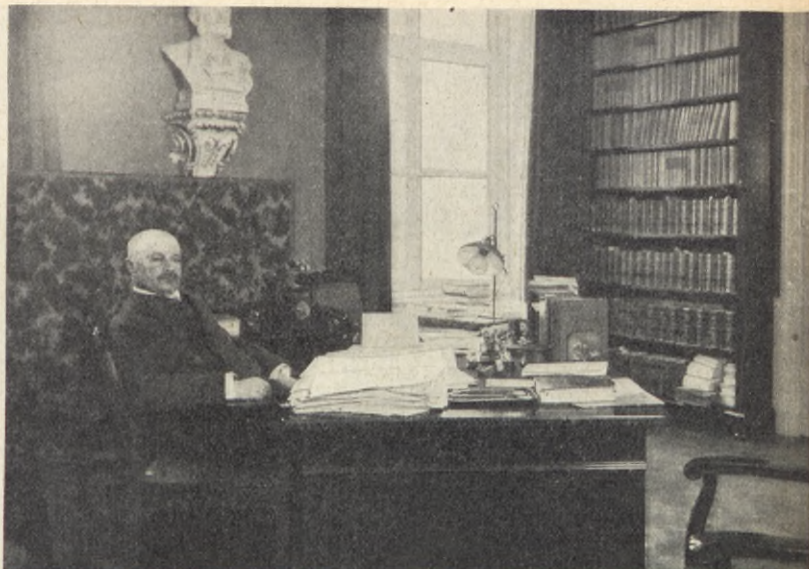
Justitieministern har skinnmöbel af nytt datum och en magnifik spegel och har förresten klädt sina väggar med riksdagsförhandlingar och lagutredningar.

Civildepartementet är det bäst lottade ifråga om utrymme och inredning. Där reparerades när Utrikesministeriet flyttade. Och så bor statsministern där.

Vi gå tillbaka öfver gården och genom stengången uppför trappan. Ett par stora svängdörrar föra in i en stor förstuga och ännu en dörr in i vaktrummet.

Här råder en ständig brådska. Det är Civildepartementets och ministerns vaktrum och här komma och gå chefer och underordnade, passera brådskande med pappersbuntar i händerna, kasta en fråga om ministern, vänta, kallas och försvinna.

Det stod "statsministerns väntrum" på en mässingsplåt, och en vaktmästare visar oss ditin. Det är ett rätt stort och väl inredt rum. En tjock, rödbrokig matta täcker golvet, möbelen är i valnöt med mattblå sammet, väggarna svagt gula. Soffor stå efter väggarna, ett skrifbord på sned vid ena fönstret, en grupp fåtöljer kring ett bord midt under den släpade glaskronan. Det hänger hvita gardiner för fönstren, hvilka vetta åt gården, och en hög piedestal uppbar Gustaf Vasa i hvit gips. Väggarna ha två stora oljefärgsdukar. Den ena Krafts kopia af Ehrenstrahls porträtt af Karl X Gustaf

Öfverst:

STATSRÅDET OCH CHEFEN FÖR
K. JUSTITIEDEPARTEMENTET
Å SITT EMBETSNUM.

Därunder:

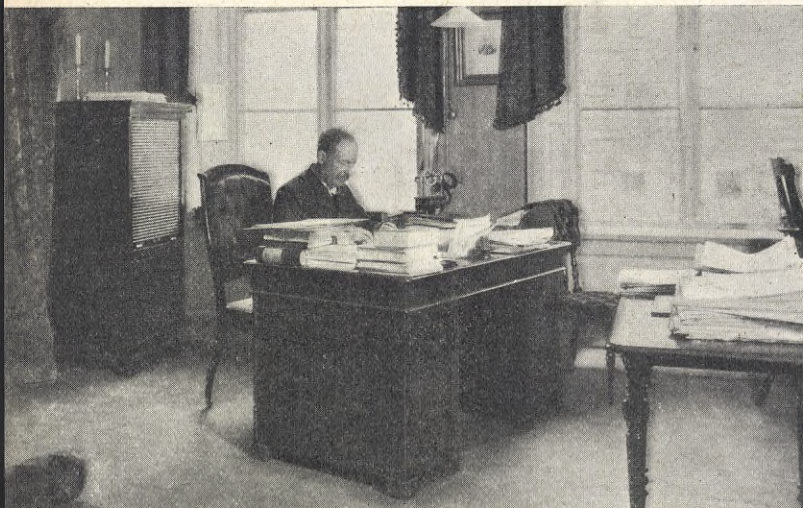
STATSRÅDET OCH CHEFEN FÖR
K. JORDBRUKSDEPARTEMENTET
Å SITT EMBETSNUM.

Nederst:

STATSRÅDETS OCH CHEFENS
FÖR K. CIVILDEPARTEMENTET
EMBETSNUM.

med globen och lejonet, och den andra italienaren Cavedones Kristus och de skriftlärda.

Vi vänta en minut eller två — ministern talar i telefonen. Man hör det dämpade ljudet af hans röst genom dubbel-

Öfverst:

STATSRÅDET OCH CHEFEN FÖR
K. LANDTFÖRSVARSDEPARTE-
MENTET Å SITT EMBETSNUM.

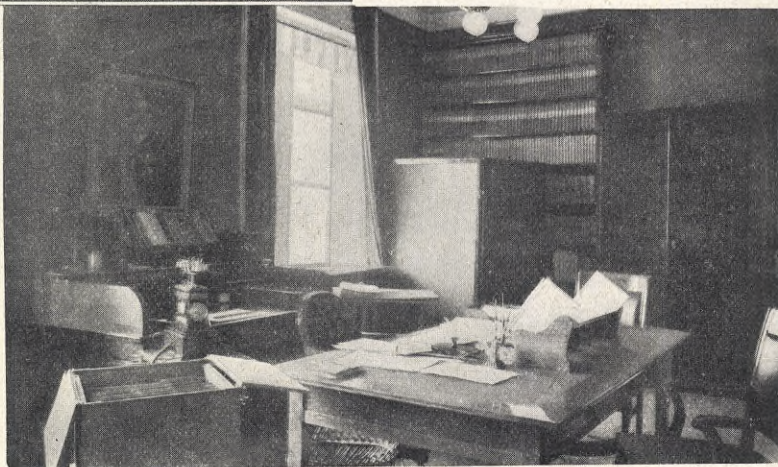
Därunder:

STATSRÅDETS OCH CHEFEN
FÖR K. ECKLESIASTIKDEPARTE-
MENTET Å SITT EMBETSNUM.

Nederst:

STATSRÅDET OCH CHEFENS FÖR
K. FINANSDEPARTEMENTET
EMBETSNUM.

När myndigheten ifråga inkommit med sitt yttrande, beredes det å vederbörande departementsbyrå af någon tjänsteman. Beredningen består i att ärendet inläses och att vederbörande gör sig förtrogen med de författnings-

dörrarne. En afringning, och han öppnar själf dörren.

Det är ett stort magnifikt rum, statsministern har till sitt förfogande. Det är oregelbundet i formen. Två väldiga fönster i en snedvägg vetta ut mot Strömmens breda fåra, som lyser mörkt blank i halfskymningen. Bakom står riksdagshuset och en skymt af slottet.

Inredningen är inte så gammal. Möbelen är mahogny, klädd med elefantgrått skinn — ett skåp till höger om dörren, en soffa med stolar och ett bord med grön bojduk vid högra långväggen. Ytterligare skåp och hyllor vid och mellan fönstren. Längst upp i vänstra hörnet konung Oscars byst på piedestal och där framför excellensens skrifbord, vänt så, att ljuset faller in från vänster och den skrifvandes ansikte är vänt mot väntrummet dörr.

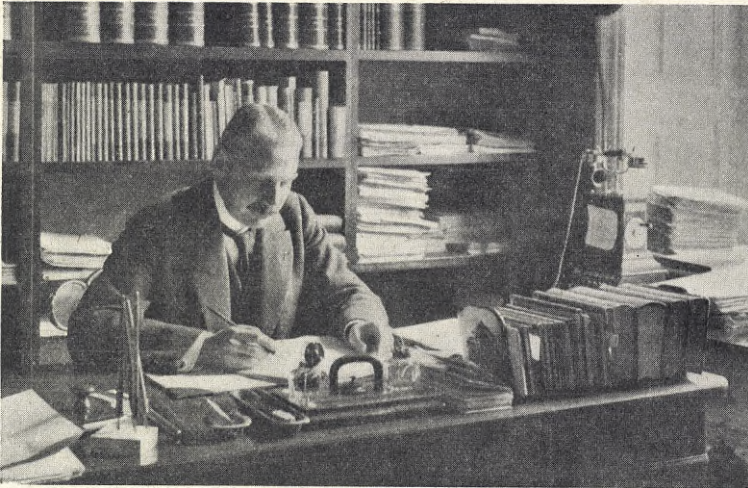
Grön kakelugn och matt rödbrogig matta. Kopparkrona i taket med elektriska lågor.

Skrifbordet verkar inte arbete. Där finnas inga pappersbuntar och inga böcker. Ett skrifställ, en pulpet-almanacka, ett anteckningsblock, telefoner och en grönskuggad liten lampa. På väggarne oljefärgstafior af bl. a. Karl XV.

Midt emot ministerns stol står på andra sidan bordet de besökandes.

Vi ha kommit dit för att höra hur det stora statsmaskineriet fungerar och hur en statsminister framlever sin arbetsdag. Och statsministern berättar.

Det är oita förslag och ärenden, som inkomma från enskilda och tjänstemän. De behandlas icke genast af regeringen utan remitteras till en eller flere myndigheter för utlåtande. Och sedan följer det, som folket kallat "k. m:t nådiga tågordning" men som dock oftast är en oundviklig sak.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

K. FINANSDEPARTEMENTET: Andra byrån med tf. kanslirådet Wallin.

bestämmelser, som kunna komma ifråga att tillämpa vid dess afgörande samt sätter sig in i den tillämpning, som förut gifvits åt dessa.

Ärendet går därefter till departementschefen, som förberedelsevis bildar sig ett omdöme om det.

Så följer statsrådsberedning. D. v. s. vederbörande departementschef och de två konsultativa statsråden få ärendet föredraget för sig af den tjänsteman, som förberedt det. Dennes expeditionschef plägar äfven närvara.

Om ärendet anses vara af särskild vikt eller om man icke kan komma till enig uppfattning om det, tillkallas statsministern. Och är ärendet af vikt för regeringens hela politik, hålles allmän beredning, d. v. s. ärendet förelägges samtliga statsråd.

De ärenden, som sålunda bereds, föredragas sedan för konungen i konseljen af departementscheferna. De viktigare ärendena — utnämningarne t. högre statsämbeten o. dyl. — föredragas enskildt för konungen någon dag före konseljen. Ty i konseljen måste allting gå snabbt undan. Det är ofta några hundra ärenden, som skola föredragas på cirka tre timmar.

Men alla ärenden komma icke utifrån. De som regeringen tager initiativ till behandlas naturligtvis annorlunda.

Regeringsche-

fren konfererar då först med vederbörande departementschef och sedan med de konsultativa statsråden. Sist hålles allmän beredning hvarefter frågan föredrages för konungen.

Det är ingen sinekur att vara statsminister.

— En min arbetsdag? säger excellensen och griper den närmast varande.

— Min morgon började jag med att mottaga en deputation. Sådana komma ofta. Det är någon ort, som vill ha en järnväg, egen läkare, eller annat. Och när den gick kom en annan i ett nådeärende.

Härnäst var det en tjänstesökande, som önskade befordran. Därefter några enskilda personer, som hade anbud att göra till staten.

Det skall höras och talas och dessemellan blir jag anmodad att titta in i beredningen och deltaga i ett eller ett par viktigare ärendens behandling.

Så hade jag konferenser om olika uppslag med departementschefer. Det är arbete, som skall sättas i gång, utredning anbetallas, saker undersökas.

Så besökte jag kungen för att rådgöra om något.

Skref utkast till ett yttrande. Deltog i beredningen af en blifvande proposition. Och mottog en tidsningsman.

Excellensen gör en hänvisande handrörelse mot oss. — Det är en ganska sträng dag. Klockan går mot fem, och det finns mera arbete. Telefonerna pingla och statsrådsberedningen är ännu icke slut.

Men med ett oföränderligt lugn sitter statsministern stilla för pänna och intervjuarbook och låter sig fotograferas för den nittioefte gången. Och med

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

K. FINANSDEPARTEMENTET: Extra föredragandens rum i vindsvåningen.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

K. CIVILDEPARTEMENTET: Ett typiskt amanuensrum.

Kliche: Bengt Silfverparra.

Ät det småler han betänksamt och säger, att på det kan inte svaras utan med en hel liten skiss.

Men det känns bättre nu än för fem år sedan.

Skillnaden mellan då och nu?

— Ja, vi äga en bestämdare och fastare partibildning nu än då. Genom förändringarne i valsättet och den kommunala skolan får partiet ju ock ett visst inflytande i första kammaren.

Och pressen? Ja, där har väl ingen sa stor förändring skett.

det har regeringschefen tagit ställning gent emot pressen, en ställning, som genom sitt stora tillmötesgående och sin insikt om pressens betydelse väl kommer att i fortsättningen lära den tredje statsmakten respekt för hans tid och hans ord.

Och hur det är att vara statsminister?

emot oss en mycket energisk högerpress, som ej lämnade något öfrigt att önska med afseende på iveren i polemiken mot regeringen. Hur det kommer att ställa sig med det nu, vet man ej än. Man får se tiden an i det fallet.

Liberala partiets förskjutning sedan sist?

Dess sammanhållning kring de frisinnade idéerna ha i ofantlig grad stärkts och konsoliderats.

Det har samlat sig allt klarare och fastare kring sitt reformprogram, och samtidigt ha gränslinjerna mot socialdemokratien lagts markantare. Vissa af våra förutvarande ledamöter, hvilka i själva verket voro socialdemokrater, ha tagit steget ut och lämnat oss.

Och framtiden för en liberal regering?

Det är svårt att profetera i politiken.

Och kanske klokare att låta bli. Till syvende och sist är det bara en enda sak, som ger svaret — arbetet, arbetet, arbetet.

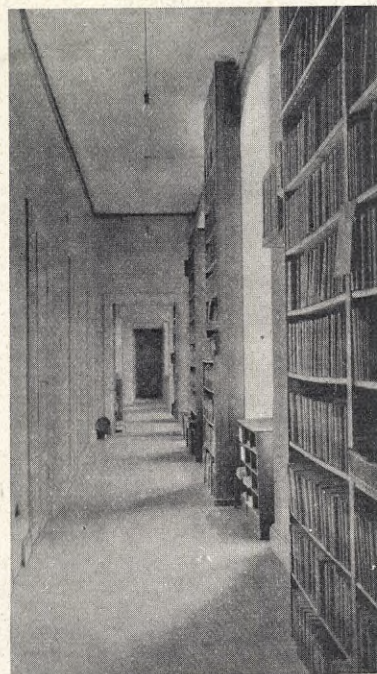
Men det är en näfve, som knyter sig kring statsrodret.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

ÄLDSTA VAKTMÄSTAREN, LARSSON, som tillhört verket och K. Ecklesiastikdepartementet sedan 1867.

Kliche: Bengt Silfverparra.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KORRIDOR INOM K. CIVILDEPARTEMENTET, den enda i sitt slag.

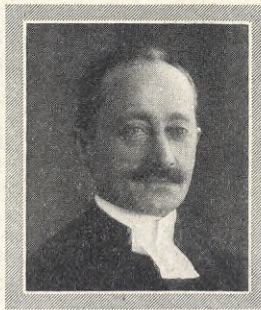
NYA LEDAMÖTER AF RIKSDAGENS FÖRSTA KAMMARE. I.

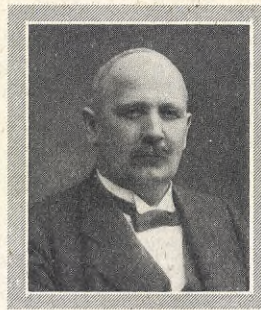
E. TRYGGER.
F. d. Justitieråd. Jur. Dr. —
Stockholm. — Höger.

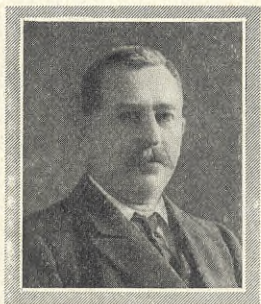
STOCKHOLMS STAD (Höger 4 — Lib. 2 — Soc.-dem. 3):
J. ÖSTBERG.
Kammarrättsråd. Stadsfullm. v.
ordf. — Stockholm. — Höger.

E. A. KLEFBECK.
Pastorsadjunkt. — Stockholm.
Soc.

J. E. BERGLUND.
Kassör. — Stockholm.
Soc.

STOCKHOLMS STAD
C. LINDLEY.
Förtroendemän. — Stockholm.
Soc.

K. G. KARLSSON.
Handlande. Stat. Förlikn.-man.
Stadsf. — Göteborg. — Lib.

GÖTEBORGS STAD (Höger 2 — Lib 2):
C. B. HAMILTON.
Grefve. Öfverstelöjtnant. —
Göteborg. — Höger.

O. S. MANNHEIMER.
Advokat. V. Häradshöfding.
Stadsf. — Göteborg. — Lib.

J. VON BAHR.
Akad. sekr. Stadsf. v. ordf.
Landst.-m. — Upsala. — Höger.

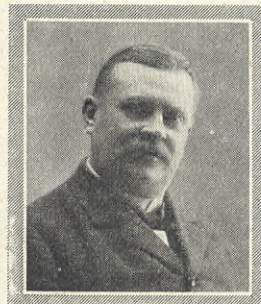
UPPSALA LÄN (Höger 3 — Lib. 1):
J. C. W. THYRÉN.
Professor. Fil. dr. — Lund.
Höger.

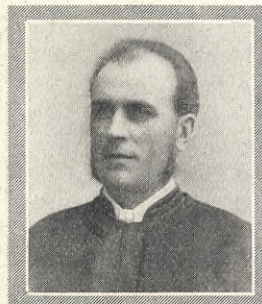
N. E. ALEXANDERSSON.
Professor. Jur. dr. — Stock-
holm. — Lib.

GOTLANDS LÄN (Höger 2):
P. A. FÖRSSMAN.
Disponent. — Roma Kloster.
Höger.

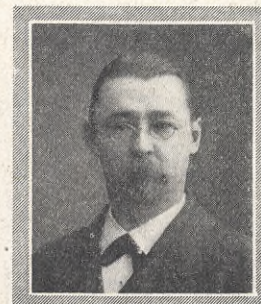
C. F. HOLMQUIST.
Landshöfding. — Falun.
Lib.
Städerna MALMÖ (Höger 2), NORRKÖPING (Höger 1) och GEFLE (Höger 1) företedde omval.

KOPPARBERS LÄN (Höger 2 — Lib. 2 — Soc.-dem 2):
O. A. ERICSSON.
Hemmansegare. V. Komm.-ordf.
Landst.-m. — Ofvanmyra. Hög.

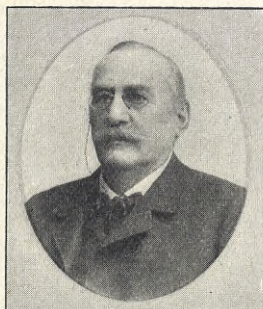

D. A. PETRÉN.
Med. dr. Docent. — Stockholm.
Soc.

C. A. W. SKARSTEDT.
Redaktör. Stadsfullm. — Falun.
Lib. (Inv. å Soc.-Dem:s partiet.)

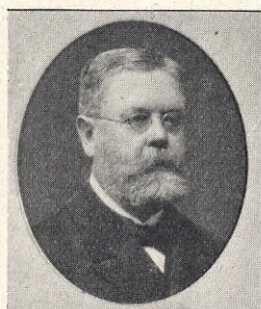
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. ERICSSON.
Ingeniör. Fabriksidkare. —
Liljeholmen. 70 år 27 Nov.*

A. NERMAN.
Bokhandlande. — Karlstad.
70 år 6 Dec.*

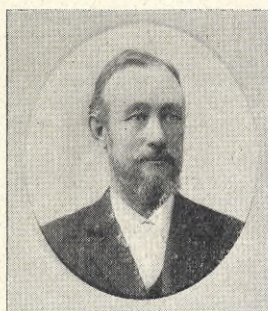
I. M. GÖTTHE.
Bokhandlande. — Stockholm.
60 år 2 Dec.*

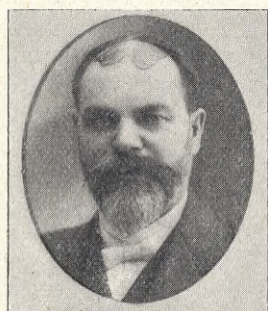
E. J. NATHORST BÖÖS.
V. Häradshöfding. Auditör —
Stockholm. 50 år 20 Nov.*

N. G. O. LUNDBERG
F. d. Baniingeniör. — Malmö.
70 år 10 Nov.*

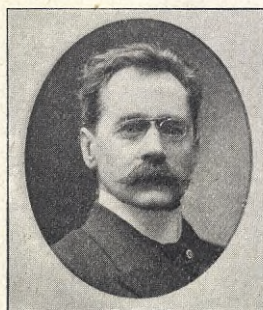
B. C. SJÖSTEDT.
Fyrmästare. — Bjuröklubbs fyr.
65 år 22 Nov.*

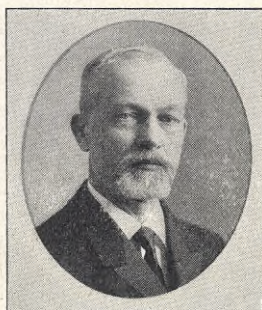
C. E. BERGIN.
Distriktslandtmätare — Mora.
50 år 5 Dec.*

K. L. SANDSTEDT.
Gruffogde. Nnyvald led. Riksd.
A. K.*

K. H. BERGENDAHL.
Borgmästare. — Vexjö.
60 år 28 Nov.*

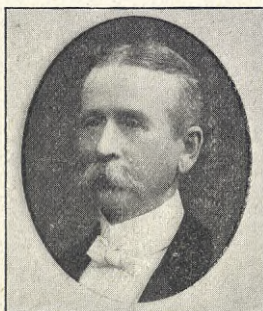
T. A. MAGNUSON.
Disponent — Sandviken.
60 år 25 Nov.*

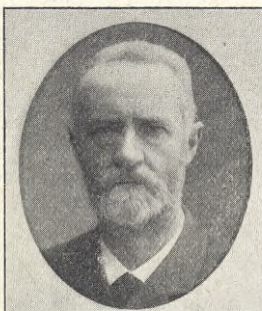
D. M. LYCKHOLM.
Bryggeriegare. — Göteborg.
55 år 9 Dec.*

A. L. C. LEWENHAUPT.
Grefve. Riksheraldiker. — Stock-
holm. 50 år 5 Dec.*

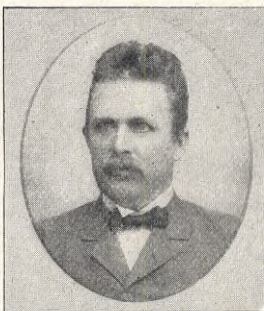
W. E. HEDELIUS
Fil. D.r. Lektor. — Göteborg.
60 år 10 Dec.*

J. A. O. WICKBOM.
Seminarierektor. — Kalmar.
60 år 24 Nov.*

H. E. COLLVIN.
F. d. Förste Stadsläkare —
Skara. 60 år 28 Nov.*

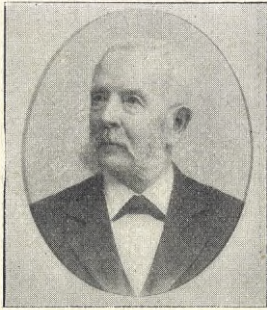

H. W. L. BEHRMAN.
Provins-läkare. Med. lic. —
Visnum. 50 år 21 Nov.*

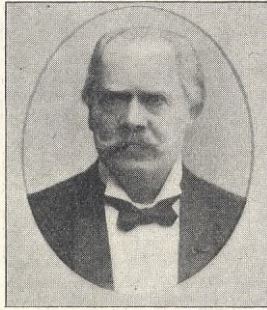
* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

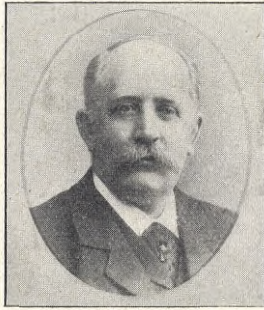
* Data här nedan.

S. A. SILFVERSPARRE †
F. d. Öfverste. — Vexjö.
F. 26. † 16. Nov.*

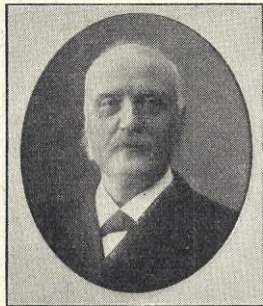
C. O. WESSÉN †
Grossandlande. — Sundsvall.
F. 37. † 14. Nov.*

G. P. BRAATHEN †
Generalkonsul. — Stockholm.
F. 49. † 27. Nov.*

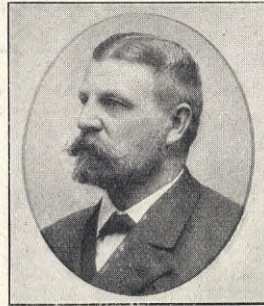
P. E. ROTHMAN †
Fabrikör — Örebro.
F. 53. † 25. Nov.*

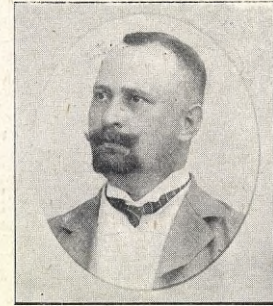
A. G. CARLSSON †
Bruksbyggmästare. — Bofors.
F. 48. † 20. Nov.

J. L. SKOG †
Handl. Hotell- o. Restaur.-inneh.
— Örebro. F. 54. † 4. Nov.*

J. E. D. L. SABELSTRÖM †
Byrådirektör. — Stockholm.
F. 58. † 22. Nov.*

J. L. T. BERGGREN †
Grosshandl. Afrikaresande. —
Malmö. F. 63. † 22. Nov.

ANDERS ERICSSON. Anlände, efter anställn., egen fabrik f. tillverkn. af finare lädersorter som senare öfvergick t. bolag. Inneh. filtfabrik v. Liljeholmen. Under fl. år v. ordf. i komm-nämnd, ordf. i Byggn-nämnden i Liljeholmens Municip.-samh.

AXEL NERMAN. Sedan 68 bokhandlande i Karlstad; inneh. firman Hjalmar Pettersson & Co derst. Senior bland Karlstads stadsfullmäktige, ordf. i Vermf. Stads hypoteksförening, hedersled. i Handelsfören. o. Fabrik- & Handtv. fören. F. d. ordf. i Sv. Sortimentsbokhandl. fören. Ordf. eller styr-led. i ett stort antal kommunala o. enskilda kommittéer o. företag.

ISAK GÖTHE. Började i Samson & Wallins bokhandel i Stockholm 70, öfvertog 78 den bokhandelsaffär han fortfarande och i eget namn bedriver i Stockholm. Ordf. i Pappersfören. derst.

ERNST NATHORST BÖÖS. Stud.-ex. 81, jur. kand. 86, v. häradsb. 88, auditör v. Svea Lfög. 97. Sekreterare i Riksd. A. K. 95—01. Styr-ordf. i C. G. Hallbergs Guldsmets A.-B., Beijers Bokförlags A.-B., Svenska Granit-industri A.-B. Inneh. juridisk byrå i Stockholm.

OSCAR LUNDBERG. Aig. ex. fr. Teknol. Inst. 66, fr. Alnarps Landtr. Inst. 71. Praktiserat v. jernvägsundersökningar o. anläggningar samt v. allm. väg- o. västenbyggn.-arbeten. Tillhört Landtmät. o. landtr. ing.-staterna. Baniingenjör v. Statens Jernvägar 74—07. Lärare v. Malmö Tekn. Elem. lärov. i geodosi o. jernv.-byggn.-konst 78—89; v. Alnarps Landtr. o. Mejeriinst. 85—09. Prisbelönad i originalarbeten inom jordbrukstekniken v. flera allm. sv. landtr. möten. Led. af byggnadsnämnden 79—09. Utg. 14 läroböcker m. m.

BROR CONRAD SJÖSTEDT. Kanonier v. K. Flottan 60, furir v. Svea Lfög. 66, lymästare 72. Fullmäktig i Lotsverkets pens.-kassa 92—1900. Framstående o. anlämd i sitt fack.

K. L. SANDSTEDT. Sedan vår serie af nya led. i Riksdagens Andra Kammar med föregående nummer avslutats, och i hvilken serie endast ett porträtt af alla skänkts, äro vi nu i tillfälle återgiiva äfven detta.

KLAS BERGENDAHL. Stud.-ex. 71, v. häradsb. 82, v. auditör 83, borgmästare i Strömstad 85, i Vexjö sedan 91. Landstingsman sed. 89. Ordf. i styr. i Kronob. läns Sparbank, i Vexjö—Virserums jernv.-v. ordf. i Folkskolestyr., led. af K. styr. i Blindskolan i Vexjö. Förlkningsman i arbetstvister 07. Led. af Riksd. A. K. 02, af F. K. sed. 06. Har nitiskt verkat i egnahemsrörelsen i sin ort, liksom för Nat. förenings mot emigration inom länet.

TORD MAGNUSON. Stud.-ex. 71, med. fil. ex. 73. Aig. ex. fr. Tekn. Inst. bergsafd. 75. Inträdde i tjänst v. Sandvikens jernverk 77, disponent-assistent derst. 94, disponent o. verkst. direktör sedan 10. Styr-ordf. i Skogens o. Siljans Kol A.-B., disp. i Bisbergs A.-B., styr. led. i flera grufbolag. Kommunalordf., v. ordf. i kyrko- o. skolråd. Landstingsman 87—88, samt sedan 02 senare ären v. ordf. Led. af Riksd. F. K. 07—10, suppl. i Lagutskott 07, o. id. led. 10. Led. af Patentlagstiftu.-kommittén sedan 08, ordf. i Geile Handelskammre sedan 10. Donerade å 60-årsdagen 15,000 kr. t. välgör. ändamål.

MELCHER LYCKHOLM. Innehafvare af det stora bryggeriet i blommestentet J. W. Lyckholm & Co i Göteborg. Led. af komm.-fullmäkt. i Örgryte sedan 93, dess ordförande sedan 1900. led. af kyrko- o. skolråd, styr.-led. i Gbg. o. Bohusläns Sparbank. Led. af länets Landsting sedan 97, v. ordf. 10, ordförande 11. Led. af Riksd. A. K. 1900—08, af Första K. sedan 09.

ADAM LÄWENHAUPT. Stud.-ex. 81, tjänstgj. efter all. kansliex. i landtv.-försv.-dep. o. riksarkivet. Tjänstgör. kammarherre h. Enkehertiginnan af Dalarne 95. Riksheraldiker (3, andre arkivarie i Riksarkivet 04; introduktör f. främ. sändebud 05. Registrator v. K. M. O. Utgivare af "Sveriges Ridderskaps o. Adelska enter".

EMIL HEDELJUS. Stud.-ex. 71, fil. dr. 88, adj. v. Göteborgs H. Lat-lärov. 82, lektor derst. sedan 11. Led. af Domkapitlet o. af kyrkoråd 11,

led. af styr. i Gbg. Ränfte- o. Kap. försäkr. Anst. 88. Förf. vetenskapl. aihandl. o. läroböcker i matematik.

JOHAN WICKBOM. Stud.-ex. 72, prestvigd 75, tjänstgör prest 75—77, adj. v. Kalmar Folkskoleseminarium 79, rektor derst. sedan 94. Led. af Tvångsuppföstr.-kommittén 96—99, led. af Seminariekomm. 06—07. Stadsfullmäktig, ordf. i Fattigv.-styr. Folkskoleinspektör på Öland 92—04. Landstingsman.

EDVARD COLLVIN. Stud.-ex. 70, med. lic. 78, stadsläkare i Skara s. å, förste stadsläk. derst. 88—01. Led. af stadsfullmäktige 82, v. ordf. sedan 09. Ordf. i Fattigv. styr. o. i H. Flickskolan. Led. af Riksd. A. K. 03—05.

SALOMON SILFVERSPARRE †. U-löjtn. v. Sml. Gren. bat. 46, öfver-stelöjtn. o. chef i reg. 79, Öfverste i armén o. aisked 87.

CARL OLOF WESSÉN †. En af stiftarne af A.-B. Sundsvalls Handelsbank, Brandförsäkr. A.-B. Norrland, A.-B. C. O. Wessén & Co., m. fl. Led. af Lasarettstyrelsen, Handels- o. Sjöfartsnämnden. På sin tid stadsfullmäktig.

GUSTAV PETER BRAATHEN †. F. i Haugsund, flyttade tidigt till Sverige. Sedan en lång följd af år bosatt i Sundsvall, särskildt intresserad inom trävarubranschen. På sin tid direktör i Trävaru a.-b. Svartvik o. i Holmsunds a.-b., led. af Sundsvalls E. Bank, m. m. bosatte sig 09 i Stockholm, och blef innevarande ar norsk generalkonsul derst. hvarifran han dock inom kort tog afsked. Har gjort betydande donationer.

PER ERIK ROTHMAN †. På sin tid vagnfabrikör. — Led. af Örebro stadsfullmäktige 92—01, af drätselkammaren 90—01, deraf tre år v. ordf. Ordf. i Fabriks- o. Handtv.-fören. 97—1900, kommissarie i Industriställningen i Örebro 99.

JOHN SABELSTRÖM †. Stud.-ex. 77, aig. ex. fr. Tekn. Högsk. 81, ritare v. statens jernv. maskinafd. 84, maskining. 95; byrådirektör i K. Jernvägsstyr. o. förestånd. i maskininspektionsbyrån 01.

VECKANS DAGAR

25 nov. Svenska Mosskulturföreningens 25-årsjubileum. — Baltiska utställn. styrelse beslutar utställn. byggande för 1,750,000 kr.

26 nov. Sir Ernst Cassel donerar 540,000 kr. till de i Kiruna och Malmerberget bosatta arbetarnas bästa.

27 nov. De kejserliga trupperna intaga städerna Han-janz och Vu-tsjang.

28 nov. Franska kammarens utrikesutskott tillstyrker tysk-franska öfverenskommelsen.

29 nov. De svenska officerarnas afresa till Persien. — Nanking faller i insurgenternas händer.

30 nov. Karl XII:s dödsdag högtidlig hålles i Stockholm.

1 dec. Svenska Regeringen tillsätter fyra försvarsberedningar.

INNEHÅLL

Hugo Hermalund. — Den stora nykterhetskommittén samlad. — Bilder för dagen. — "Hur de fyra nycklar" af Eli Norrbo. — Bland rikets förste tjänare. — Nya ledamöter af Riksdagens Första kammare. I. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.